

Cred că te iubesc

Cristi

cred că te iubesc
de când eram doar umbre
și-atunci când ațipea lumina,
eu mă agățam de fiecare punct de noapte
să ajung să îți cuprind trezirea.
și ochii lunii mă găseau
foșnind pe lustrul mării,
tremurător,
ca și cum abia am împărțit iubirea
în două emisfere însoțite
de emoții,
ambele pentru tine.

cred că te iubesc
de când pieptul mi-era un nod de iarnă
și se aduna pe mine cosmosul
într-un viscol premonitic
în care simțirea îmi tremura senin
doar la gândul tău.

cred că te iubesc
de când iubirea însăși era un bulb,
socotit de vechile scripturi
ca bastion al fericirii,
și nu înfloream decât sporadic
pe atâtea surâsuri
până să-l găsec pe al tău.

cred că te iubesc
de când mi s-au născut cuvintele,
iar fiecare literă se îndrăgostea
mai aprig
de nimbul ce te înconjoară
și se întorcea tot mai înfrântă
pe versoul inimii mele
de rușinea nevredniciei
în fața sublimului tău.

cred că te iubesc
de când s-a inventat raiul
în sărbători empirice,
de când pământul s-a scaldat
în primul parfum de suflete,

POEZII ONLINE

de la primele rădăcini de aer,
de când aşteptam cuminte să exist
respirându-te pe tine.